

Prof. Edward Bogusławski (1940 – 2003)

Profesor Edward Bogusławski urodził się 22 września 1940 roku w Chorzowie. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Katowicach, w zakresie teorii muzyki (1964) oraz kompozycji, w klasie Bolesława Szabelskiego (1966). Studia muzyczne uzupełnił w Wiedniu, u Romana Haubenstocka-Ramatiego. Od roku 1963 wykładał w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach¹ (od roku 1983 jako profesor). W latach 1971 – 72 był dziekanem Wydziału Wychowania Muzycznego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach oraz trzykrotnie dziekanem Wydziału Kompozycji Dyrygentury i Teorii Muzyki tejże uczelni (1973 – 1975, 1990 – 1993, 1993 – 1996). Współpracował również z Filią Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie, gdzie prowadził zajęcia na kierunku Wychowanie muzyczne (1971 – 1984).

Z Wyższą Szkołą Pedagogiczną w Częstochowie związał się w 1979 roku, kiedy to podjął pracę na kierunkach: Wychowanie muzyczne, a następnie Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej. W 1984 roku objął funkcję kierownika Zakładu Teorii i Pedagogiki Muzycznej, którą pełnił do dnia swojej śmierci.

Był sekretarzem i przewodniczącym Zarządu Oddziału Związku Kompozytorów Polskich w Katowicach (1975 – 1979, 1981 – 1983). W latach 1985 – 1987 był członkiem Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego przy Ministerstwie Kultury i Sztuki, a także Rady Naukowej Śląskiego Instytutu Naukowego w Katowicach (1988 – 1990).

Prof. Edward Bogusławski otrzymał czołowe nagrody i wyróżnienia na wielu znaczących międzynarodowych konkursach kompozytorskich. Był trzykrotnym laureatem Konkursu Kompozytorskiego im. Artura Malawskiego w Krakowie, gdzie otrzymał — I nagrodę za *Sygnaly* na zespół symfoniczny (1966), II nagrodę za *Sinfonia per coro e orchestra* (1970) oraz wyróżnienie za *Capriccioso notturno per orchestra* (1972).

Na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu (1971) zdobył wyróżnienie za *Concerto per oboe, oboe d'amore, corno inglese, musette e orchestra*. W 1975 roku otrzymał I nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim, zorganizowanym z okazji 30. rocznicy wyzwolenia Warszawy, za *Ewokację* na baryton i orkiestrę. Edward Bogusławski został dwukrotnie uhonorowany Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki.

W roku 1982 i 1992 otrzymał trzecie nagrody: na Konkursie Muzyki Oratoryjno-Kantatowej w Katowicach za oratorium *Pieśń o ziemi naszej* oraz na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim Schola Cantorum Gedaniensis za *Dies irae* na chór mieszany, instrumenty perkusyjne i fortepian. Następne lata przyniosły kolejne prestiżowe, tym razem pierwsze nagrody: (1993) na Konkursie Kompozytorskim im. Grażyny Bacewicz w Warszawie za *Trio fortepianow;* (1995) na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Castelfidardo (Włochy), za *Studi per fisharmonica;* (1996) na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego w Warszawie za *Pater noster* na

¹ Jako student za zezwoleniem władz uczelni.

chór mieszany oraz na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Krakowie² za *Concerto per organo e orchestra*. W 1997 roku profesor otrzymał II nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Karola Szymanowskiego w Warszawie za *Musica per archi* a w roku 2002 I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Saarlouis za *Lamento per soprano, oboe e organo*. Dzieła Edwarda Bogusławskiego prezentowane były na estradach krajowych i zagranicznych m. in. na: Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Poznańska Wiosna Muzyczna, Śląskie Dni Muzyki Współczesnej oraz w Anglii, Belgii, Holandii, Stanach Zjednoczonych, Niemczech i Portugalii. Edward Bogusławski był również zapraszany do udziału w pracach jury wielu konkursów kompozytorskich i instrumentalnych w kraju i za granicą. Dokonał licznych recenzji artystycznych przewodów kwalifikacyjnych I i II stopnia, a także dorobku artystyczno-dydaktycznego, w postępowaniu o nadanie tytułu profesora nauk muzycznych i profesora zwyczajnego.³

Nadto Edward Bogusławski został wielokrotnie uhonorowany Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki.

Profesor odszedł od nas nagle, 24 maja 2003 roku w Katowicach. W Jego osobie straciliśmy świetnego kompozytora, nauczyciela akademickiego, Człowieka wielkiej Kultury i wielkiego Serca, a także serdecznego Przyjaciela. Pozostanie On na zawsze w naszych sercach i umysłach.

Ważniejsze kompozycje:

- INTONAZIONI I na 9 instrumentów (1963)
- SZKICE na obój i fortepian (1965)
- APOKALYPSIS na głos recytujący, chór mieszany i zespół instrumentalny (1965)
- SYGNAŁY na zespół symfoniczny (1965 – 66)
- INTONAZIONI II na orkiestrę symfoniczną (1966)
- METAMORFOZY na obój, klarnet, skrzypce, altówkę i wiolonczelę (1967)
- CANTI per soprano e orchestra (1967)
- CONCERTO PER OBOE anche OBOE D'AMORE, CORNO INGLESE, MUSETTE E ORCHESTRA (1967 – 68)
- WERSJE na 6 instrumentów (1968)
- PER PIANOFORTE (1968)
- SINFONIA per coro e orchestra (1970)
- KONTEMPLACJE na sopran i fortepian (1969)
- MUSICA PER ENSEMBLE MW-2 na flet, wiolonczelę i dwa fortepiany (1970)
- TRIO PER FLAUTO, OBOE E CHITARRA (1971)
- CAPRICCIOSO NOTTURNO per orchestra (1972)
- IMPROMPTU na flet, altówkę i harfę (1972)
- 4 + 1 per clavicordo (1973)
- L'ETRE na sopran, flet, wiolonczelę i 2 fortepiany (1973)

² Konkurs ten został rozpisany przez Filharmonię Krakowską w związku z ukończeniem budowy nowych organów.

³ Niniejszy akapit na podstawie niepublikowanego opracowania Anny S t a c h u r y.

- PRO VARSOVIA per orchestra (1973 – 74)
- EWOKACJA na baryton i orkiestrę (1974)
- MUSICA NOTTURNA per oboe e pianoforte (1974)
- QUARTETTO PER ARCHI (1964 75)
- DIVERTIMENTO na zespół kameralny (1975)
- CONCERTO PER OBOE ANCHE MUSETTE, SOPRANO E ORCHESTRA (1975 – 76)
- SONATA BELZEBUBA, opera kameralna (1976 – 77)
- PRELUDI E CADENZA per violino solo (1979)
- KWARTET DZIECIĘCY na czworo skrzypiec (1979)
- SONET na sopran, flet, wiolonczelę i 2 fortepiany (1980)
- MUSICA CONCERTANTE per saxofono alto e orchestra (1980)
- CONCERTO PER PIANOFORTE E ORCHESTRA (1981)
- SYMFONIA KONCERTUJĄCA na skrzypce i orkiestrę kameralną (1982)
- DIVERTIMENTO II na kwintet akordeonowy (1982)
- PRELUDI E CADENZA per violino e pianoforte (1983)
- POLONIA, poemat symfoniczny na skrzypce i orkiestrę (1984)
- GRA SNÓW, dramat muzyczny (1985)
- CAPRICCIOSO per acordeono solo (1985)
- CONCERTO PER ACCORDEONO SOLO, BATTERIA E ARCHI (1985)
- ZBLIŻENIE SPRZECZNOŚCI. poemat choreograficzny (1985/86)
- DIVERTIMENTO III per violino, violoncello e acordeono (1986)
- NOKTURNY na harfę solo (1986)
- DIALOGUES for saxophone and vibraphone (1987)
- CONTINUO na kwintet akordeonowy (1987)
- CONTINUO II per acordeono solo (1988)
- PLAY for flute and chamber orchestra (1988)
- POLSKIE MELODIE LUDOWE na chór mieszany, zespół akordeonowy i perkusję (1989)
- MUSICA PER ENSEMBLE D'ACCORD na 10 akordeonów (1989)
- GAUDE MATER POLONIA na sopran, chór mieszany i orkiestrę (1990)
- LACRIMOSA per soprano e pianoforte (1991)
- DIES IRAE na chór mieszany, perkusję i fortepian (1992)
- CONCERTO PER CHITARRA E ORCHESTRA (1992)
- MUSICA PER CHITARRA SOLO (1993)
- TRIO FORTEPIANOWE (1993)
- KOMPOZYCJA NA ZESPÓŁ INSTRUMENTÓW PERKUSYJNYCH (1993/94)
- ELEGIA per violoncello e pianoforte (1994)
- ODA na głos recytujący, chór mieszany, fortepian i orkiestrę (1994)
- PRELUDIUM na organy (1994)
- SOLO per pianoforte (1995)
- AGNUS DEI na sopran i fortepian (1995)
- ET IN TERRA PAX na chór mieszany (1995)
- CONCERTO CLASSICO per archi (1995)
- KWARTET SMYCZKOWY NR 2 (1995)
- REQUIEM na sopran, chór mieszany, perkusję i organy (1995 – 96)
- PATER NOSTER na chór mieszany (1996)

- INWOKACJA na organy solo (1996)
- CONCERTO PER ORGANO E ORCHESTRA (1996)
- MUSICA PER ARCHI (1997)
- PSALMY DAWIDA na chór mieszany a cappella (1997/98)
- FANTASIA PER VIOLA DA GAMBA (1998)
- PIEŚNI SAFONY na żeński głos recytujący, flet, perkusję i 2 akordeony (1998)
- ET IN TERRA PAX motet na chór mieszany (1998)
- IMPROMPTU II na obój, klarnet, fagot i fortepian (1999)
- STROFY na 2 chóry mieszane i organy (1999)
- CONCERTO – FANTASIA PER CONTRABBASSO E ARCHI (1999)
- PIEŚNI PIELGRZYMÓW. Kantata na sopran, baryton, głos recytujący, chór mieszany i orkiestrę (1999)
- CONCERTO PICCOLO PER CLARINETTO E BATTERIA (2000)
- PRELUDIUM, INTERLUDIUM I KADENCJA na organy solo (2000)
- PRELUDIA DZIECIĘCE na dwa fortepiany (2001)
- LAMENTO per soprano, oboe e organo (2002)
- CIENIE. Muzyka do filmu niemego z roku 1923 (2002)
- INWOKACJA na chór mieszany (2002)
- SUPPLEMENT FOR ACCORDION (2002)
- III KWARTET SMYCZKOWY (2002/03)
- CANZONI D'AMORE PER VOCE RECITAZIONE, SOPRANO, BATTERIA E ARCHI (2002/03)
- MEDYTACJE NA BARYTON I FORTEPIAN (2003)
- SEKWENCJE na sopran i zespół kameralny (2003)
- INWOKACJA II na chór mieszany (2003)
- LAUDACJA na chór mieszany i organy (2003)

Marta Popowska